

John W. Jacobsen

Lierskogen kirke 75 år 1937-2012

Utgitt av Tranby menighetsråd

Ordføreren hilser

I over 1000 år har vi hatt kirker i Norge. Både kirkene og kirkegårdene avspeiler menneskenes oppfatning av livet her på jorden. Bruken av kirkene har endret seg i takt med endringene i samfunnet, noe som har gjort seg gjeldende for Lierskogen kirke.

I november 2008 truet mørke skyer i horisonten for Lierskogen kirke. Det var foretatt en byggteknisk undersøkelse av kirken, som konkluderte med at det var helsefarlig å oppholde seg i kirkebygget og at den måtte stenges. Gulvet stod i fare for å rase sammen, taket var utett og det var uakseptabelt mye muggsopp. Det ble antydnet at bygget var så dårlig at det måtte rives etter lang tids mangel på vedlikehold. Men da våknet bygdefolket! De ville det annerledes! Lier kommune bevilget 2 millioner kroner til oppussingen, og Lierskogen vel påtok seg oppgaven med å organisere og gjennomføre dugnadsarbeidet.

Dugnadsarbeidet startet i januar 2009, og det er nedlagt en formidabel innsats fra alle de 110 personene som har bidratt. Det er utført ca. 4400 arbeidstimer, og denne innsatsen representerer en verdi på mer enn 1 mill. kroner. I tillegg har de opplevd et samhold som er blitt styrket mot å arbeide sammen mot et felles mål: Å restaurere en kirke som betyr så mye for identiteten til mange av innbyggerne.

Lierskogen kirke er blitt en folkekirke og en kulturkirke, og den er blitt et begrep i Lier. Kulturkomiteen har tatt mål av seg å tilby både sambygding og andre å legge til rette for gode kulturopplevelser i den restaurerte og påbygde kirken, i tillegg til de kirkelige handlingene.

I år er Lierskogen kirke 75 år, og det er en usedvanlig levende og inkluderende kirke som skal markeres.

Jeg gratulerer med jubileet og ønsker alle som har en tilknytning til Lierskogen kirke lykke til videre!

Hilsen
Helene Justad
ordfører

Seniorprest Rolf Sommerseth og sokneprest Berit Basmo Kvidaland. Foto: Alf Kristian Hol

Lierskogen kirke 75 år - nesten mot alle odds

Den ble bygd som et gudshus på Lierskogen – et bedehus – og fikk raskt kirkelige funksjoner. Men den har en annen historie enn en vanlig menighetskirke. Den har vært i bruk av folk på Lierskogen i alle aldre og til ulike samvær i alle disse årene. Den har vist seg å være et hus det er knyttet røtter, tilhørighet og identitet til. Mange var villige til å trå til da forfallet hadde gjort sitt alvorlige inntog. Derfor har den fått et nytt liv, og i jubileumsåret flottere enn den noen gang har vært!

Lierskogen kirke – 75 år. Kirken har forandret seg i løpet av denne tiden. Det er vi som bruker kirken, lek og lærd som setter farge på den og gir den liv. "Det skal bo folk i husan", skriver Ola Bremnes i visa – det gjelder også for ei kirke – ei kjerke – eller kulturkirke. Og det er også målet for kjerka på Lierskogen – at den også i fortsettelsen skal være et brukshus – et sted hvor en kan knytte vennskap og finne fellesskap både på et menneskelig og åndelig plan!

John Willy Jacobsen har ført kirkens historie i pennen. Den tar oss tilbake dit kirkens historie starter og fram til i dag. De skriftlige kildene, spesielt når det gjelder aktiviteter som har foregått i kirken i tidligere tider, viser seg å være begrenset, men forfatteren har hentet informasjon fra gamle årganger av Lier Menighetsblad og har hatt kontakt med noen informanter.

Forfatteren har vært helt avgjørende for at jubileumsskriftet har kommet i havn. Hjertelig takk! Han føyer seg dermed inn i den lange rekken av alle dem som har gjort en enestående dugnadsinnsats for Lierskogen kirke gjennom 75 år!

Takk også til bedriftene som har gitt støtte til layout og trykking av heftet!

Rolf Sommerseth
seniorprest

Hilsen

Berit Basmo Kvidaland
sokneprest

Dette er historien om en kirke som fikk et nytt liv, om et folk som nok en gang viste et sterkt engasjement for lokalsamfunnet sitt; et engasjement som er helt spesielt i en tid der dugnadsånden synes å være på retur.

Fortellingen begynner i 1892 med Lars Larsen Bøe, bonden på gården Bø, gift med Nicoline, født Nilsdatter Krogstad. Gården hans var en storgård etter datidens mål, i 1865 registrert med 248 mål dyrket jord, hele Bømarka og seks husmannsplasser.

Lars Bøe var en mektig og streng mann. Han hadde en dyp kristen tro og skal ha stått fram i små forsamlinger og forkynt det kristne budskapet. Hans tilknytning til gudstroen ble enda mer styrket gjennom samværet med broren, Christen, som var svigersønn av Ole Olsen Moen på Foss, en av Hans Nielsen Hauges medarbeidere.

På den tiden reiste også mange emissærer rundt og holdt oppbyggende møter i private småstuer. Lars Bøe var ofte til stede, men han syntes nok disse stuene var for små. Det er grunn til å tro at det var derfor han besluttet å testamentere penger til et bedehus på Lierskogen.

Testamentet

I 1881 opprettet Lars og Nicoline et testament. Det ble endret den 20. november 1892, og de tok inn den bestemmelsen som er utgangspunktet for historien: De ville tilgodese et fremtidig bedehus på Lierskogen, sitat:

"8000 - tusinde- kroner der anvendes til opførelse af et bedehus, som helst skal stå på Heiens skolegrund. Huset bliver at bygge af mursten, hvorfor pengene bliver at indsette i en sparebank, hvis plan er aprobert af kongen, for at renterne kan tillegges kapitalen, indtil summen bliver tilstrekkelig stor, om huset ikke lader sig opføre af mursten for 8000 kroner. I dette bedehus skal enhver have tilladelse til at tale, som frygter og elsker Gud og tror paa sin frelser Jesus Kristus. Dette bedehus skal kaldes "Lars Bøes og søskendes bedehus."

Ved inngangen til kirken står gravsteinen over ekteparet Lars og Nicoline Bøe. Den ble flyttet fra Tranby kirkegård i 1986

Det fremgår også av teksten at et legat måtte opprettes og bestyres av Lier herredsstyre, som skulle sørge for at huset ble bygd og senere føre tilsyn med bruken. Statuttene ble vedtatt i herredsstyret 12. oktober 1933.

Om Lars Bøes slekt forteller Håvard Rype: "Han kom fra en stor barneflokk på i alt 10 barn. Av disse døde fire i ung alder, to forble ugifte. Av de fire som giftet seg, var det bare den eldste søsteren, Gunhild Kirstine, som fikk barn. Hun ble gift med Christoffer Hansen Tveiten fra Sylling. De fikk 11 barn, blant dem Maren Andrea som i 1871 ble gift med Halvor Andersen Rype. De to overtok i 1874 gården Vestenga av Rype, nabogården til Bø. I følge familietradisjonen fikk deres yngste sønn Kristoffer tilbud om å flytte til Bø og så med tiden overta gården. Han skal visstnok kontant ha svart: "Tror dere at jeg vil bo hos noen sånne gjerrigknarker!" Det kan vel være at etter det svaret forandret Lars og Nicoline testamentet, og gården ble solgt ut av slekten."

Lars Bøe døde i 1900, Nicoline levde til 1904. De ble begge gravlagt på Tranby kirkegård.

Bedehuset bygges

For å kunne føre historien videre, må vi gå fram til 1936. Da ble det bestemt at huset skulle bygges. Pengene i banken hadde vokst til kr 18 000, en kapital som ikke var stor nok. Men folk på Lierskogen tro støttende til. Kvinneforeningen Skovstjernen ga hele kr 12 000, Per Kristensen Tømte kr 1000 og søsknene Gunhild, Peder og Håkon Rype kr 2000. Dessuten var det kr 397 igjen etter en nedlagt barneforening. Samlet ble summen tilstrekkelig til at byggearbeidene kunne settes i gang.

Den kjente arkitekten, drammenseren Nils Nilsen, tegnet bedehuset. Etter Lars Bøes ønske ble det bygd i murstein. Det sto frem som et prektigt gudshus med en storsal som rommet 150 sitteplasser, et tilbygg med en mindre sal og et lite kjøkken og med vaktmesterleilighet i annen etasje. Totalt var byggearbeidene kommet på kr 37 000 da det sto ferdig høsten 1936.

Vi har ingen kilder som kan fortelle oss om det dugnadsarbeidet som lå bak. I sine memoarer skrev Arnt Ekeberg: "Jeg husker de begynte å bygge det. Da kom det to-tre

Lars Bøe (1824-1900). I 1892 testamenterte han og hans hustru Nicoline kr. 8000 til et fremtidig bedehus på Lierskogen

mann med trillebår og spade og begynte å spa ut jorden". Men vi vet at det var flere ildsjeler som sto i spissen for å få planen realisert, blant dem Hans Gjellebæk. Han hadde også et godt håndlag som kom bedehuset til gode i form av nødvendig sakralt innhold: Han snekret alterring, alterbord, kneskammel og salmetavle. Døpefonten og døpefatet var en gave fra foreningen Skovstjernen. Døpefonten var laget av Anders Pedersen Hennem i snekkerverkstedet i Hennemkroken.

Lierskogen kvinneforening i 1936, tydeligvis med familier. Foreningen hadde møtene sine privat og arbeidet for Det norske misjonsselskap, men flere av medlemmene var også med i arbeidet for Lierskogen bedehus. Kvinneforeningen var gammel, trolig stiftet tidlig på 1900-tallet av Lars Lillesund, lærer ved den gamle Heien skole. Foreningen ble lagt ned midt i 1980-årene.

Foran fra venstre: Ellen Vindelstad, Maren Vindelstad, Lydia Tveten, Elle Gjellebæk og Inger Sørli. Andre rekke fra venstre: Helga Langeland, Alma Ekeberg, Gustav Tveten, Emil Ovenstad, Anne Ovenstad, Julie Heien og Berthe Gravdal. Bakre rekke fra venstre: Ragna Tveten, Margit Sørli, Helga Ekeberg, Ragnhild Gjellebæk, Margrethe Stabæk og Ovidia Rype. Bildet er tidligere levert til Lier Historielags bildesamling av Ruth Kværnstuen

Innvielsen, søndag 17. januar 1937

Den 24. november 1936 ble det første bedehusstyret valgt med medlemmene: Emil Ovenstad (formann), Hans Gjellebæk, Hilda Gjellebæk og Rolf Foss.

Fra denne dagen startet også forberedelsene til innvielsen. For i det samme møtet

ble det valgt en tallrik festkomité som fikk ansvaret for å planlegge innvielsen: Emil Ovenstad, Hans Gjellebæk, Margrethe Stabæk, Alma Heien, Nanna Haarberg, Rolf Foss, Kristian Kjenner, Ovidia Rype, Helga Ekeberg, Hilda Foss, Berthe Gravdal, Anders Ekeberg, Sigrid Kjenner og Hilda Gjellebæk.

Søndag 17. januar 1937. Den store dagen var kommet. Salen var fylt til siste plass av grendefolk og flere innbudte gjester. Det var nok en stolt formann i bedehusstyret, gårdbruker Emil Ovenstad, som kunne ønske velkommen og ba forsamlingen synge salmen "Gjør døren høy, gjør porten vid". Deretter leste han fra Johannes Åpenbaring, kapittel 3, vers 8. Tekstlesningen ble etterfulgt av salmene "Deilig er jorden" og "Jesus den eneste, helligste reneste", fremført av det nystartede koret, Lierskogen Sangforening, dirigert av lærer Rolf Foss.

Den tidligere læreren ved Heia skole, Per Berntsen, orienterte deretter om bedehusets forhistorie og overrakte huset på byggekomiteens vegne til kretsen ved sokneprest Kristian Nissen. Det falt ham naturlig spesielt å trekke fram arbeidet til kvinneforeningen Skovstjernen, et arbeid som minnet om den barmhjertige samaritan. Han rettet også en takk til arkitekt, murmester og alle givene. - Men over alle givere skylder vi Herren takk, for han er alle gode givers giver, sa sokneprest Nissen.

Etter sangen "Min sjel, min sjel", holdt biskop Johan Lunde innvielsestalen. Til slutt ytret han et ønske om at bedehuset måtte bli et åndelig samlingssted på Lierskogen og innviet det til Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds navn.

Etter en pause med bevertning, orienterte fhv. prost Vilhelm Johannes Koren om husets statutter og styrets ansvar og plikter. Deretter sang koret "Ånders herre" og "O du hellige". Senere var det vitnesbyrd av fhv. gårdbruker Korvald, fra Drammen krets av Det Norske Misjonsselskap ved kretssekretær Aagaard og til slutt et par frie vitnesbyrd.

Til den store dagen hadde Hans Gjellebæk skrevet en sang på elleve vers der det første og siste verset lød:

*Der ind på Lierskogen, står det et vakkert hus,
nær ved den gamle veien, langt bort fra byens sus.
I dag er dagen kommet, vi alle samlet er.
Bøen han skulle vært her, men han er ikke mer.*

*Jeg vil nu her henstille, til alle og enhver,
at huset brukes flittig, som vi foræret er.
Så vil jeg alle sammen skal reise seg å si,
en takk til hver en giver, og la ingen utebli.*

Hvem skal tale i bedehuset?

I testamentet til Lars og Nicoline Bøe var det en bestemmelse om, sitat: "I dette bedehus skal enhver have tilladelse til at tale, som frygter og elsker Gud og tror paa sin frelser Jesus Kristus."

I husets statutter nr. 3 pkt. b var det tatt inn denne bestemmelsen: *"Etter styrets til-ladelse holdes der i bedehuset oppbyggelige sammenkomster, ledet av legmenn der tilhører den Norske Kirke og har godt vitnesbyrd om liv og lære."*

Denne ordlyden skapte diskusjon og uenighet i kretsen i 1948. Flere mente den sto i konflikt med testatorenes vilje. Saken gikk videre til Lier formannskap og til herredsretten. Det ble poengtert at Lars Bøe var medlem av statskirken og en venn av kirken. Som bevis for at familien Bøe tilhørte Den norske kirke, ble det trukket fram at Nicoline Bøe i 1902 hadde skjenket et alterbilde til Tranby kirke, og at Lars Bøe hadde tatt det som selvfølge at huset skulle drives etter statuttene intensjon.

Resultatet ble at de nye statuttene fra 1948 slo fast at bedehuset skulle ledes av et styre på seks personer fordelt slik: Fire menn eller kvinner, bosatt i Heia skolekrets, og som tilhørte Den norske kirke; dessuten en representant valgt av Lier herrestyre og den presten som var medlem av Tranby menighetsråd.

Bedehusforeningen

I tråd med entusiasmen som var skapt etter innvielsen, ble det på et kretsmøte 18. november 1937 dannet en kvinneforening, kalt Bedehusets kvinneforening, eller forkortet til Bedehusforeningen. Forsamlingen valgte Margrethe Stabæk til formann, nestformann ble Berthe Gravdal og kasserer Gudrun Kjenner. Oppgaven var å støtte bedehusets økonomi.

Foreningen ble en trofast bærebjelke i årene framover. Lærerinne Margrethe Stabæk ledet den trolig helt til midt i 1960-årene. Hun hadde også vært med i den gamle foreningen Skovstjernen og sto i spissen for å danne Bedehusforeningen.

Den siste torsdagen i hver måned møttes medlemmene på bedehuset. Ellers var det hyppige sammenkomster der, som en kunngjøring i Lier Menighetsblad for januar 1950 gir oss et eksempel på:

*Lierskogen bedehusforening har fest på bedehuset 15. januar kl. 17.
Tale av pastor Sande m/fl. Korsang.
Beverting. Ta med litt malt kaffe og mat som innleveres.
Kollekt. Alle hjertelig velkommen.*

Vi beklager at vi ikke kan fortelle mer fra foreningens virke. Det kunne gitt oss et bredere innsyn i husets og virksomhetens indre liv, men her mangler vi skriftlige kilder.

Et gudshus fylt av mange aktiviteter

Fra 1950-årene trekker vi fram noen eksempler på innholdet i møter, som vi har funnet i kunngjøringer og referater i Lier Menighetsblad og et referat i Heia Husmorlags protokoll:

Desember 1951

Avskjedsfest for førstelærer Rolf Foss m/familie. Et tallrikt publikum tok avskjed med sin dyktige og avholdte lærer som sluttet etter 21 år ved Heia skole. Dagen etter var skolebarna samlet i bedehuset for å takke ham og overrekke en gave.

November 1952

Foredrag av pastor Sven Eeg: "Autoritet eller frihet i barneoppdragelsen?" Ta med smørbrød, kaffe serveres. Sang av Lierskogen Sangkor.

Mai 1956

Sjømannsforeningen Havørn har fest på bedehuset søndag 13. mai kl. 18. Tale av sogneprest Tjeldflaat og sjømannsprest Worren. Den vakre lyd- og fargefilmen "Sjøen kaller" fremvises. Lierskogen Sangkor synger. Beverting. Utlodning.

Desember 1956

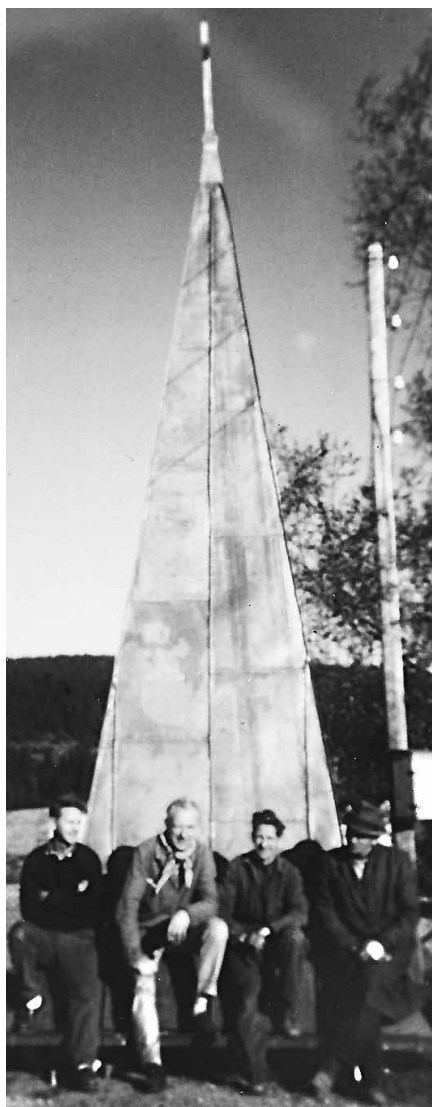
3. Juledag ble det holdt juletefest for eldre på bedehuset. 50 møtte. Pastor Beisvåg holdt andakt. En skoleklasse oppførte et hørespill om julen. Fru Stabæk leste et stykke, sangkoret sang. Beisvåg roste maten og husmoren som greide å få pengene og tiden til å strekke til nu i denne dyre og oppjagede tid. Gjellebæk takket på vegne av de innbudte og for en hyggelig fest.

Februar 1957

Bedehuset markerte 20-årsjubileum. Hans Gjellebæk leste prolog og ga en orientering om husets tilblivelse. Taler av sogneprest Nissen og Tjeldflaat, lærer P. Berntsen og kallskap. Beisvåg. Sang av Lierskogen Sangkor.

Bedehuset får tårn og klokke

Søndag 10. mai 1959 holdt Bedehusforeningen fest til minne om Lars Bøe som hadde testamentert pengene til bygging av bedehuset. Til stede var også et par av giverens slektninger. Denne søndagen skulle bli husket. Under festen avduket sokneprest Nils Rosef et bilde av Lars Bøe, en gave fra Ragnhild og Hans Gjellebæk og Jenny og Hans Kværnstuen. Soknepresten kunne også innvie et nytt alterbord, også det en gave fra Ragnhild og Hans Gjellebæk.

Spiret er ferdig beslått med kopper utført av Osvald og Kåre Kværnstuen.

Foran fra venstre: Osvald Kværnstuen, Hans Sørli, Kåre Kværnstuen og Olaf Olsen ("Olsen i Tangen").

Foto: Anna Marie Kværnstuen

Tårnet er bygd og spiret heises på plass.

Foto: Osvald Kværnstuen

*I vår da løvet sprang ut av knoppen,
da sprang de også en tanke ut.
At her skal bygges et Tårn med Klokke,
Men se den tanken var langt forut.*

(Fra en sang skrevet av Hans Gjellebæk til innvielsen av tårn og klokke, 26.11.1960.)

Etter hvert kom ønsket om å få bygd tårn med kirkeklokke. Igjen skulle lokalbefolkningens innsatsvilje vise seg. Det første steget var å velge en byggekomité som ble sammensatt slik: Olaf Olsen, Hans Sørli og Anders Gravdal.

Arbeidet fant nok en gang sted med et stort, lokalt engasjement både i form av penge-gaver og dugnadsarbeid.

Til slutt festes korset på spirets topp. Kåre Kværnstuen er heist opp i ei tønne for å utføre arbeidet. Foto: Osvald Kværnstuen

Ved aftensangen i bedehuset lørdag 26. november 1960, kunne tårn og klokke vigsles av sokneprest Nils Rosef. Etter denne handlingen lød klokkeklangen for første gang ut over grenda. Det var nok en beveget Hans Gjellebæk som fikk æren av å dra i tauet den kvelden. Også denne gangen hadde han skrevet en sang til anledningen, en sang på tolv vers.

Lier kommune hadde gitt et løfte om å bevilge kr 6000. I tiltro til dette ble taket revet før pengene var utbetalt. Men til stor skuffelse var beløpet blitt strøket fra budsjettet. Tårnet kom likevel opp, etter en iherdig innsats av byggekomiteen og andre for å skaffe penger og få i gang dugnad. Det fagmessige murerarbeidet ble utført av Bernhardt Bakke.

Menigheten forkastet det første utkastet til spiret. Byggelederen, snekker Hans Sørli, tegnet et nytt og snekret en modell i full størrelse, 5,5 meter høyt. Etter denne modellen ble skjelettet laget i stål i smed Aabyes sveiseverksted. Deretter ble spiret beslått med kopper av Osvald og Kåre Kværnstuen.

Klokka ble støpt hos Olsen Nauens klokkestøperi i Tønsberg. Dette skjedde etter et initiativ fra Olaf Olsen, driftsbestyreren på A/S Råstoff, eller "Olsen i Tangen" som han ble kalt. Bedriften leverte også metall til klokka. Etter forslag fra Helga Ekeberg fikk den innskriften: "Tal herre thi din tjener hører".

Det krevde nøye planlegging å få klokke, spir og kors på plass. Den tunge klokka ble heist opp ved hjelp av ei spesialkran. Deretter ble spiret heist opp og boltet fast i et støpt dekke på toppen av tårnet. Til slutt ble Kåre Kværnstuen firt opp i ei tønne for å montere korset på toppen.

Byggearbeidene kostet kr 15 000. Av dette beløpet kom det inn kr 9 000 i direkte bidrag, resten i form av private gaver og dugnadsarbeid.

I sammenkomsten etter gudstjenesten fikk de fremmøtte et gjensyn med arbeidene der Osvald Kværnstuen viste en film som var blitt tatt opp under dugnadene. I festsamværet var det taler av kallskapellan Rolv Beisvåg og klokker Anders Gravdal. Hans Gjellebæk leste sin egen prolog, og Lierskogen Sangkor var også med på å gi kvelden en hyggelig ramme.

25-årsjubileet i 1962

To år etter innvielsen av tårn og klokke feiret bedehuset sitt 25-årsjubileum. Den 25. februar 1962 kunne formannen i bedehusstyret, Anders Gravdal, ønske en fullsatt sal velkommen. Under markeringen holdt prost Nordseth festtalen, det var opplesning av Hans Gjellebæk og hilsningstaler fra prestene Charles Østbye og Bjarne Eriksen, senere kallskapellan Rolv Beisvåg og sokneprest Nils Rosef. Sang og musikk ble besørget av Lierskogen Sangkor og Lier Salongorkester.

I festen ble vaktmesterparet Martha og Kristian Gjellum takket for et enestående arbeid for bedehuset. En stor takk ble også rettet til lærerinne Margrethe Stabæk, som i alle år hadde vært formann i Bedehusforeningen og bedehusets organist.

Etter hvert ble det offisielle navnet på huset endret fra "Lars Bøes og søskendes bedehus" til Lierskogen kapell. Betegnelsen passet bedre fordi det i alle årene var blitt holdt faste gudstjenester der, som regel hver tredje eller fjerde søndag. Likevel ble det forkortede navnet Bedehuset brukt i mange år fremover.

Et gudshus og brukshus

I tillegg til funksjonen som bedehus var stedet også et brukshus for en rekke aktiviteter. Men statuttene fra 1948 satte en naturlig begrensning i bruken: "Politiske møter og støyende lystighet må ikke finne sted i bedehuset."

Som tidligere nevnt mangler vi skriftlig dokumentasjon som kunne ha kastet lys over det indre livet i bedehuset opp gjennom årene. Derfor må vi holde oss til det noen informanter husker:

En periode under krigen hadde tyskerne okkupert Heia skole, og undervisningen ble flyttet til bedehuset. Noen minnes nok også barnekontrollene i 1950-årene utført av lege Sverre Toverud fra Sylling. De fant trolig sted på kjøkkenet og med lillesalen som venterom. Omtrent på samme tid var det blant annet kurs i søm av lampeskjermer, ledet av en dame som reiste rundt og underviste. En tidstypisk og kjent aktivitet for mange kvinner på den tiden.

I tillegg til Lierskogen Bedehusforening hadde blant andre Lierskogen Bondekvinnelag møtene sine der. Mange aktiviteter for barn og unge har også vært drevet gjennom årene, blant annet søndagsskolen med ulike ledere.

Høsten 1963 fikk menigheten en tilvekst da lærerinne Kari Gåskjenn startet en yngresforening. Hun sluttet etter ett år, og den ble drevet videre med bistand av Inger Karlsen og lærerne Audun Tveide og Kari Begby (Lindskog). Opp mot 40-50 ungdommer kom sammen til møter som inneholdt andakt, sang, konkurranser og i blant

underholdning av ungdommene selv. Foreningen fikk kort levetid. Den døde ut i 1967, trolig grunnet mangel på voksne ledere. I 1980-årene holdt Juniorklubben til i kjelleren med aktiviteter og spill. Ungdommen hadde også åpen tilgang til kirken og fikk en periode selv ansvaret for klubbkvelder. Dette tiåret var også den siste perioden med søndagsskole i kirken.

I 1990-årene startet Liv Kristin Storvik en aktivitet for barn fra fire år, kalt Miniklubben. Barna møttes til sang, bibelfortelling og hobbyaktiviteter. Barnegospelkoret Libagos startet våren 1996 med Nina Stensen Sveaas som den første dirigenten. Koret var aktivt inntil 2008 med flere engasjerte ledere gjennom årene. Et år ble også babysang arrangert i kirken. Andre aktiviteter har sikkert funnet sted der i årene bakover.

Barnegospelkoret Libagos startet våren 1996 og var aktivt til 2008. Dette bildet er fra 2001. Foto: Birte Øen

Ny, stor dugnadsinnsats i slutten av 1980-årene

Årene hadde gått. Til tross for iherdig arbeid innen menigheten, manglet huset vedlikehold og var i midten av 1980-årene kommunens mest forsømte gudshus. Utvendig falt murpussen av, og det var hyppige lekkasjer i taket. Humoristisk ble det uttalt at kirketjenerens mest nyttige klesplagg var regntøy. Innvendig var det også nødvendig med en grundig oppussing. Kirkesalen var så nedslitt at menigheten kviet seg for å holde kirkelige handlinger der. Ønsket fra menigheten var at Lier kommune måtte sette av et beløp til oppussing på budsjettet for 1986. Det var også klart at befolkningen ville trå til med en betydelig dugnadsinnsats.

Høsten 1985 gikk det ut en oppfordring til alle på Lierskogen om å gi penger. Det ble praktisk ordnet med en konvolutt som fulgte Lier Menighetsblad til alle husstandene i grenda. Senere ble pengene samlet inn ved hjemmebesøk. Ved en stor basar kom det inn penger også. Tiltaket førte fram. Folket i grenda fulgte oppfordringen. Resultatet ble hele kr 20 000.

Også Bedehusforeningen bidro med betydelige beløp. Totalt kan innsatsen oppsummeres slik: Kapellet gjennomgikk en grundig restaurering. Vedlikeholdsavdelingen i Lier kommune sørget for maling både innvendig og utvendig og utbedret skadene på taket. Nytt orgel sto langt framme på kommunens prioriteringsliste, men pengene kunne ennå ikke utbetales. Det løste seg ved at Bedehusforeningen midlertidig la ut beløpet slik at kapellet fikk sitt orgel. Nytt piano ble også kjøpt. Med penger fra innsamlingen og Bedehusforeningens midler, ble det kjøpt stoler med trekk i stedet for de gamle trekrakkene. Nye lysekroner kom opp i begge salene, og prestekjolen fikk nye stolaer. Inger Johanne Sørli broderte vakre prekestolkleder i de forskjellige liturgiske fargene. Willy Bringaker snekret ny talerstol, nye tavler for salmenummer, hyller til salmebøker og skap til liturgiske klær. Tradisjonene ble dermed tatt vare på. Tidligere var det hans svigerfar, Hans Gjellebæk, som hadde laget deler av innredningen.

Det nyrestaurerte kapellet ble første gang tatt i bruk til gudstjenesten ved konfirmasjonen 4. mai 1986.

Bildet er tatt under konfirmasjonsgudstjenesten søndag 4. mai 1986. I forgrunnen ser vi kateket Turid Werrum med konfirmanter. Den første konfirmasjonsgudstjenesten i kirken ble for øvrig holdt i 1979. Tilhører menighetens arkiv

Kirken trues med nedleggelse og riving

Bedehuset hadde tidligere endret betegnelse til Lierskogen kapell. Etter 1997 gikk Lier kirkelige fellesråd over til å bruke navnet *kirke* for gudshusene på Lierskogen og Gullaug. Endringen ble gjort som et resultat av den nye kirkeloven som ble innført i 1997.

På den tiden hadde kirken igjen begynt å forfalle fordi vedlikeholdsarbeider hadde stoppet opp. En forklaring på manglene var at det ikke hadde vært noen permanent lokal kirkeforening på stedet siden Tranby menighetsråd overtok eierskapet for kirken i 1990-årene.

En tilstandsrapport utført i 2004 slo fast at det var et akutt behov for vedlikehold, og det var beregninger som viste at kostnadene for rehabilitering ville komme på ca. 1,6 mill. kroner. På samme tid var det behov for å rehabilitere Gullaug kirke, som var kostnadsberegnet til kr 800 000. Nedleggelse var nevnt som en mulig utgang, men Tranby menighetsråd gikk imot. Kirken var for viktig i menighetsarbeidet på Lierskogen.

Vedlikeholdsarbeidene ble ikke utført. Forfallet fortsatte, sopp og råte fikk feste, og takets tilstand forverret seg. Folk på Lierskogen var med undring og fortvilelse vitne til forfallet.

I 2008 kom diskusjonen opp: Skulle bygningen rives og den kirkelige aktiviteten legges til leide lokaler? Skulle den restaureres, eller rives og eventuelt en ny kirke bygges på den samme tomta? Noen mente også at en løsning kunne være å selge eller rive både kirken og samfunnshuset for å erstatte dem med et flerbrukshus. Dette alternativet var mislikt av flertallet i befolkningen og skapte debatt. Det syntes klart at bygdefolket ikke fikk den støtten fra Lier kirkelige fellesråd som de hadde håpet på. Kontakter ble knyttet mellom ildsjeler som ville bevare kirken, og lokale politikere ble involvert.

Gnisten til et sterkt engasjement for bevaring var tent.

Redningen

Etter en rapport fra en bygningsteknisk undersøkelse utført 3. november 2008 av Jan Rype, Bjørn Kampenhaus, Tom Løvåsdal og Sverre Løvåsdal, vedtok Lier kirkelige fellesråd at kirken midlertidig skulle stenges. Den 12. november ble døra låst. Lierskogen sto uten gudshus.

Men fra nå av skjedde en positiv utvikling i hurtig tempo. Den 11. november 2008 skrev Sverre Løvåsdal et kritisk og følelsesladet innlegg i Drammens Tidende og Lierposten. Det er ingen tvil om at innlegget gjorde inntrykk og at synspunktene var viktig for den videre fremdriften.

Den 3. desember 2008 var 84 bygdefolk samlet til et folkemøte i Lierskogen samfunnshus, invitert av fellesrådet i samarbeid med Tranby menighetsråd og Lierskogen Vel. Alle som ba om ordet den kvelden så verdien i at stedet fortsatt skulle ha sin egen kirke. Den var viktig i lokalsamfunnet både som identitetsskaper og kulturinstitusjon. Kirken måtte bevares!

Da kommunestyret en uke etter dette møtet behandlet handlingsprogrammet for de neste fire årene, ble det satt av penger til kirken. De folkevalgte bevilget 2 mill. kroner til oppussingen, hvorav 1 mill. i 2009 og 1 mill. i 2010.

I et møte den 16. desember vedtok Lier kirkelige fellesråd at det skulle arbeides fram mot en rehabilitering etter at et gjennomarbeidet beslutningsgrunnlag var lagt fram. Det kom til enighet om at fellesrådet skulle utarbeide en kostnadsoversikt, og en oppnevnt prosjektgruppe med representanter fra fellesrådet og Lierskogen Vel fikk i oppdrag å utarbeide en prosjektbeskrivelse. Den skulle vise hva som kunne utføres på dugnad og hva som ville bli naturlige oppgaver for entreprenører. På det tidspunktet var det allerede klart at Lierskogen Vel hadde påtatt seg å organisere og gjennomføre dugnadsarbeidet.

Folk på Lierskogen tro til for kirken

Allerede den 10. januar 2009 var dugnadsarbeidene i gang, organisert av en dugnadskomité som fikk denne sammensetningen: Sverre Løvåsdal (leder), Bjørn Kampenhaus, Hans Kristian Kværnstuen, Gjermund Kværnstuen, Hans Erik Juliussen og Tom Løvåsdal. På enkelte dugnadsdager møtte 20-30 personer med et gjennomsnitt på 15 i lørdagens dugnader. Igjen skulle det vise seg at folket på Lierskogen tro til for lokalsamfunnet. Således var dette i tråd med dugnadsarbeidet utført bakover i tiden, ikke minst med tanke på den frivillige innsatsen ved byggingen av Husmorhuset, kirkens tårn og Lierskogen samfunnshus. Det brede engasjementet som var vist for kirken fikk nå utløpe

10. januar 2009. Foran står dugnadsleder Sverre Løvåsdal. Foto: Alf Kristian Hol

i praktisk arbeid, tuftet på et sterkt engasjement for å redde et viktig kulturminne, en vakker bygning, et landemerke og en identitetsskaper på Lierskogen.

Etter velgjort arbeid, kunne alle se resultatet. Det råtnete tregulvet var byttet ut med støpt gulv med fliser og vannbåren varme, kirkesalen var pusset opp i nye farger, kjelleren totalrenovert med fliser på gulvet, nye toaletter, nye dører og nye farger på vegger og tak. Utvendig var også store arbeider utført med drenering rundt bygningens kjellerdel, gårdsplassen var gravd opp, dårlige masser erstattet med mer egnede og utvendige trapper var reparert.

Årstallene 1937 ble smidd av Nils Heien og festet til kirketårnet. Til slutt kom ny flaggstang på plass. Alt var nå klart for flaggheising og innvielsesfest.

Dugnadsfolket arbeidet under parolen "La kjerka leve!". Her er et arbeidslag fotografert i slutten av mars 2009. Foran fra venstre: Per A. Gravdal, Tom B. Løvåsdal, Bjørn Kampenhaus og Sverre Løvåsdal (dugnadsleder).

Andre rekke fra venstre: Kirsti Dahn, Karin Gravdal, Nils Heien, Ragne Sommerseth, Inger Brusdal, Håvard Rype og Tore Sønju.

Tredje rekke fra venstre: Randi Høgghaug, Birte Øen, Siv Marit Ersdal, Hans Kristian Kværnstuen og Kari Kampenhaus.

Øverst fra venstre: Gjermund Kværnstuen, Oddvar Sire, Kjell Gulliksrud og Rolf Sommerseth.

Foto: Stein Styve

Over: Gulvet støpes. Legg merke til Kjell Røeds metode der han sletter støpen med et kloakkrør. Bak fra venstre: Nils Heien, Oddvar Sire og Bjørn Kampenhaus

Under: Tom Løvåsdal har funnet et klenodium under kirkegulvet. Korset sto trolig på bedehusets tak da det ble innviet i 1937 og fjernet da tårnet ble bygd. I bakgrunnen Hans Erik Juliussen

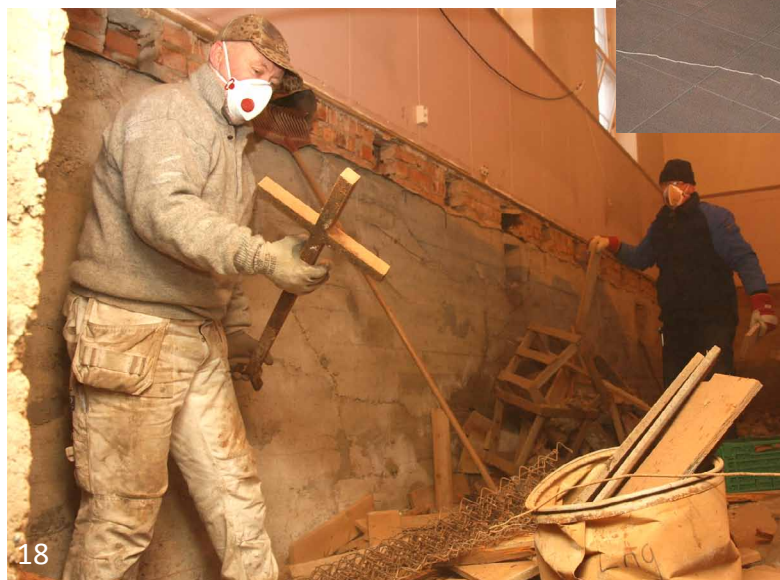
Alle foto denne siden: Sverre Løvåsdal

Nok en gang deltok Herbrand Fjellheim i en lokal dugnad, denne gangen som eldste mann på laget. (Fjellheim døde i 2011)

Over: Flisene legges av Tom Løvåsdal (til venstre) og Nils Heien. Disse to karene sammen med Bjørn Kampenhaus la flisene i alle nye gulv

Kulturkirken innvies

Fredag 15. mai 2009 ble en ny merkedag i Lierskogens historie. Den dagen strømmet folk til kirken for å være med på nyåpningen og konsert med den kjente trubaduren Ole Paus. Det var en stolt og fornøyd Sverre Løvåsdal i Lierskogen Vel og dugnadens leder som kunne ta imot et tallrikt publikum. Endelig var dagen kommet!

Den vakre festdagen med sol og skyfri himmel ble markert allerede utenfor kirken der Lierskogen Blæseorkester med sin dirigent John Arne Johansen hilste folket til tonene av Congratulation. Humor og begeistring fulgte det videre arrangementet, fra Nils Heien dro i gang motorsaga og dugnadsgjengen som marsjerte i prosesjon fram til alteret der et overraskende og morsomt innslag ventet. Her fremførte "Slavekoret", som besto av omtrent halvparten av dugnadsgjengen, Håvard Rypes gamle hyllings-sang til kirken, der ett vers var nyskrevet:

*Vi har hegna om vår kjerke,
vi har tigget, trua og slåss
helt til folkene med penger
var blitt enige med oss.
Sånn skal det gå,
kjerka må stå
og ringe for Lierskauen.*

Koret ble akkompagnert av Sverre Løvåsdal (trompet), Hans Erik Juliussen (trombone) og Tor Jahren (piano). Og da sang og musikk tonet ut, kunne folk høre slagene fra kirkenes klokke. Stemningsfullt og vakkert. Som en takk til dugnadsfolkene.

"Slavekoret" fremfører Håvard Rypes "Kjerka vår". Koret besto av ca. halvparten av dem som hadde vært med i dugnadsarbeidene. Foto: Stein Styve

Ole Paus var glad for at han var invitert: - Det er en stor ære å få være med på å åpne kirken dere har laget selv. Jeg er dypt rørt og svært beæret over å få være med

på dette, sa han. Han skuffet heller ikke publikum med sin timelange konsert, bundet sammen med den slentrende og underfundige form for humor som han er kjent for.

Inntrykk gjorde også skuespiller Anne Gabrielle Sørensen som deklamerte Herman Wildenveys dikt "Hallvard fra Husaby". Kvelden var ellers preget av flere lokale underholdningskrefter.

*Ole Paus holdt to konserter,
begge for fullsatt kirke
ved nyåpningen
15. mai 2009*

*Foto øverst: Stein Styve,
til høyre: Alf Kristian Hol*

Tilbygg reises på dugnad

Kort tid etter gjenåpningen ble det enighet om å sette opp et tilbygg for å gjøre kirken mer tilgjengelig for funksjonshemmede. Det ble tegnet av Nils Sire og Sverre Løvåsdal, og høsten 2010 kom dugnadsgjengen sammen på nytt, forsterket med de lokale entreprenørene Ole Gulliksrud, Ingar Heien, Thomas Løvåsdal, Åge Linskov og Rune Tøftum. Alle bidro med kostnadsfri innsats.

Også disse arbeidene var omfattende. Resultatet ble et tilbygg på 50 kvm. på to plan med rullestolrampe, hall, toalett og et lite kontor for presten. Kjelleren ga bedre plass til lagring, og en peisestue kunne også innredes der. Den tilrettelagte inngangen ble prøvekjørt og godkjent av rullestolbruker Einar Rype.

Den 14. mai 2010 var det ny innvielse med konsert i kirken og etterfølgende fest på samfunnshuset. På denne festen svingte Einar Rype seg i dansen så det nesten luktet svidd av rullestolen. Dette utløste med et smil denne kommentaren fra seniorprest Sommerseth: På et utemøte ved et basseng ble det bedt om helbredelse for ulike behov. En mann i rullestol ble også bedt for og dukket under. Kjenner du noe forskjell, ble han spurt. - Vel, rullestolen kom opp med ny gummi på hjulene, svarte mannen.

Men historien om et stort dugnadsarbeid er ennå ikke slutt. Vinteren og våren 2011 var nye arbeider i gang. Lillesalen og gangen ble malt, noen dører og skap kom på plass og en stor opprydding gjennomført rundt kirken. Krattskogen ble fjernet, det ble plantert og lagt plen og plantet trær i området mellom kirken og samfunnshuset.

Seniorprest Rolf Sommerseths refleksjoner

Seniorpresten var en av mange som deltok i dugnader og som fulgte hele prosessen gjennom årene. Om dette forteller han: - Å få være med på denne dugnaden har vært en fugl Fønix-opplevelse. Bokstavelig talt en opplevelse av nytt liv fra asken. Plutselig finner man et gammelt jernkors blant skrotet. Det tomme kors – finnes det et bedre bilde på nytt liv.

For meg som prest, og som også var med på dugnader nå og da, var det utrolig moro å se en kirke vokse fram igjen. Arbeidet ble profesjonelt ledet og fagmessig utført med Bjørn Kampenhaus og Sverre Løvåsdal i spissen. Men 110 navn kunne vært nevnt. For så mange hadde vært med før den tredje dugnadsrunden var avsluttet våren 2011. 110 glade, men også slitne, likevel hele tida entusiastiske personer i alle aldre. Sammen hadde de lagt ned ca. 4400 dugnadstimer organisert av Lierskogen Vel og dyktig styrt av dugnadskomiteen.

Lørdag var den faste dagen, men det ble jobbet nesten hver hverdag. På lørdagen kom det mange. Til jobb og til duk og dekket bord til lunsj. For lunsjen, med det sosiale samværet og praten, var en forutsetning for hele dugnaden. Historisk sett var det moro at familien Kværnstuen igjen dukket opp. Ikke bare med at de var representert i dugnadskomiteen, men også at Ruth Kværnstuen ga 10 000 kroner så vi kunne ha skikkelig matservering.

Konserter med store artistnavn

Kort tid etter innvielsen 15. mai 2009 ble det oppnevnt en kulturkomité som fikk ansvaret for å fylle kirken med kulturelt innhold. Komiteen besto av Rolf Sommerseth, Håvard Rype, Siv Marit Ersdal og Randi Høgshaug. Og den arbeidet godt. I månedene fremover kunne det inviteres til søndagskonserter med en rekke kjente artister og andre utøvere. Kirkerommet var som skapt for intime konserter.

Ved den første konserten, søndag 20. september 2009, sto trubaduren av taterslekt, Elias Akselsen på podiet; for øvrig oldebarnet til taterkongen Stor-Johan. På det tidspunktet var han blitt kjent over hele landet for sin særegne stemme og formidlingen av gamle tatersanger.

*Trubaduren Elias Akselsen,
innledet den første konserten
i kulturkirken, søndag
20. september 2009.*

Foto: Stein Styve

Journalist Stein Styve i Lierposten var til stede ved konserten og skrev sine betraktninger om utøveren og hans bakgrunn, blant annet:

"Elias Akselsen vokste opp uten skolegang. Han var statsløs og eide ikke etternavn. Men han eide samholdet i slekten, og han eide tatervisene, som han lærte av sine foreldre rundt leirbålet om kvelden. (...) Han besitter en kraftfull røst, og han synger sangene på en folkelig og liketil måte, som på uforklarlig vis rører ved noe hos tilhørerne. Elias Akselsen er en enkel mann som lodder dypt".

Etter denne konserten var veien lagt. I tiden som fulgte engasjerte kulturkomiteen noen av de mest kjente og folkekjære utøverne i landet og en rekke profilerte foredragsholdere, blant disse: Visesangerne Anne Grete Preus og Henning Kvitnes, folkemusikerne Ambjørng Lien og Sondre Bratland, vokalensemblen Camerata fra Hvite-Russland, saksofonist Frøydis Grorud, artist/TV-programleder Jan Erik Larssen, skuespiller Svein Tindberg, filosof Henrik Syse, prest Per Anders Nordengen, tidligere utenriksminister Knut Vollebæk og lege Ingvard Wilmelmsen.

Søndag 15. november 2009 var kirken fylt til siste plass for å høre liungen, artist og TV-programleder Jan Erik Larssen. Foto: Alf Kristian Hol

Lierpostens Stein Styve har fulgt alle konsertene, fra den første til den siste. I en artikkel i Lierposten i april 2011 hadde han noen betraktninger etter de konsertene som inntil da var gjennomført:

(...) "Begivenhetene i Lierskogen kulturkirke er i ferd med å bli et begrep, også utenfor Lierskogen og Liers grenser. Det ryktes at konsertene i det bare kirkerommet i den enkle kirken er ujålete, særegne og personlige, noe helt for seg selv. Det er tett kontakt mellom utøvere og publikum. Samtlige artister har gitt uttrykk for at kulturkirken er et hyggelig sted å opptre, med en god og varm stemning. Publikum er lyttende og raus med applausen". Disse observasjonene rammer på en god måte inn kjernen av suksessen.

Høy aktivitet i kirken etter restaureringene

Men kirken åpnet naturlig nok også for kirkelige handlinger og andre arrangementer. Rolf Sommerseth oppsummerer utviklingen slik: - Allerede 17. mai var det stor festgudstjeneste med 190 personer til stede, og uken deretter var kirken mer enn fullsatt ved to konfirmasjonsgudstjenester. Så hadde Lierskogen Blæseorkester ("Blæsen") sin vårkonsert, og livet var for fullt tilbake i kirken igjen. Den har fra første halvår samlet i gjennomsnitt rundt 100 personer på sine søndagskvelder. Men gudstjenestene har også fått et tilsvarende høyt gjennomsnittstall. Flere av disse er familiegudstjenester som involverer barn i bestemte aldersgrupper i gjennomføringen. 10-åringene overnatter i kirken ved denne anledningen, og for 8-åringene arrangeres det "Tårnagent-helg".

Fra utdelingen av "Min kirkebok" til 4-åringer, 7. mars 2010. Bak barna ser vi sokneprest Berit Basmo Kvidaland og menighetspedagog Helge Rotevatn. Foto: Alf Kristian Hol

Det er lang tradisjon for at 4-åringene inviteres til gudstjeneste for å få sin egen kirkebok hver vår. SFO-koret ved Heia skole stiller opp ved de store anledningene, som 17. mai og julegrantenning første adventsøndag.

Inntil Lierskogen ventemottak brant og ble stengt, ble beboerne på mottaket invitert til vafler og prat i kirken. De skulle i alle fall ha ett sted hvor de ble sett og hørt.

I tillegg nevnes at "Blæsen" og sangkoret "Vice Versa" er faste brukere av kirken. Den siste tilveksten til aktiviteter er torsdagstreffet for voksne en formiddag i måneden.

*Søndag 13. desember 2009. Julekonsert med Vice Versa.
Dirigent Turid Mathisen. Foto: Alf Kristian Hol*

*Konfirmantkullet våren 2012 med kateket Joar Flatland og
sokneprest Berit Basmo Kvidaland. Foto: Karl Ture Sagen*

Kilder

Litteratur:

Lierskogen kapell 1937-1987

Andre kilder

Drammens Tidende: 27.05. 2004, 02.06. 2004, 12.06. 2004, 11.11. 2008, 17.12. 2008,
10.05. 2009, 16.05. 2009

Lierposten, 19.04. 2009, 20.05.2009, 25.09. 2009

Lier Menighetsblad, notiser: Januar 1950, juni 1959, desember 1960, mars 1962,
september 1979, juni 1985, mai 1986 og desember 2003

Notater utlånt av menigheten

Saksutredning Lier kirkelige fellesråd 16.12.2008

Informeranter

Sverre Løvåsdal, Rolf Sommerseth, Berit Basmo Kvidaland, Håvard Rype,
Ruth Kværnstuen, Marit Kværnstuen, Marta Tveide og Audun Tveide

Forsidefoto: Alf Kristian Hol

Trykk: Lier Grafiske

Utforming og ombrekk: www.formogfantasi.no, tlf. 901 84 026

Vi gratulerer Lierskogen kirke med 75-årsjubileumet!

TAKSTSENTERET
TAKSTMENN I KONTORFELLESSKAP
HELGE JENSEN

Fagerturnvn.1, Pb.262, 1319 BEKKESTUA

Tlf.: 900 33 423 Fax: 67 12 50 77

**Gratulerer Lierskogen kirke
med 75 års jubileet!**

AK Arvid Knutsen A.S
DRAMMEN

MUR- OG TØMRERMESTERFORRETNING

- ★ NYBYGG
- ★ VEDLIKEHOLD
- ★ REHABILITERING

Alt i elektrisk anlegg,
tyverivarsling og brannvarsling

YIT AS

Romika Næringspark
Kjellstadveien 10, 3400 Lier
Tlf. 32 84 26 00

Prosjekt- og byggeledelse
Per Otto Olsen
Villvinveien 10, 3408 Tranby
*Prosjektleder for oppussing
av kirken 2009 - 2010*

TRENING SOM
PASSER FOR ALLE

**REGNBUEEN
HELSESENTER**

www.regnbuenhelsesenter.no

**GRATIS
PRØVEUKE**

KIWI mini
pris

**coop
mega**

Takk til folket på Lierskogen!

Foran inngangen står gravstøtten over ekteparet Lars og Nicoline Bøe, flyttet dit i 1986 fra Tranby kirkegård der de er gravlagt. Vi stanser foran minnesteinen, betrakter den, deretter kirkebygget, og vi tenker: Lierskogen har fått tilbake sitt eget gudshus og brukshus. Et arbeid til glede for hele lokalsamfunnet, men også et arbeid i takknemlighet og respekt overfor ekteparet Bøe som i 1892 la hele grunnlaget for kirken.

Lierskogen kirke vil for alltid stå som et varig minne om et folk som med kraft og initiativ klarte å bevare og føre den frem til et nytt liv. Uten denne innsatsen kunne vi i dag ikke feiret kirkens 75-årsjubileum.